

for alt Bankvæsen, vedtoges enstemmigt her i Folketinget i Samlingen 1925—26. Den højtærede Handelsminister omtales meget ofte som en Mand, der ikke gerne vil drage Grænser for Bankverdenens ubegrænsede Frihed. Jeg vil haabe, at det ikke er sandt i et saadant Omfang, at han ikke gerne fremsætter et Banklovforslag, som hans eget Parti har stemt for, og som hele Folketinget har stemt for. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Handelsminister, om Regeringen agter at fremsætte dette Forslag i indeværende Samling, idet det radikale Venstre, hvis Regeringen besvarer dette benægtende, da agter at indbringe Forslaget her i Tinget.

Efter vor Opfattelse indeholdt Trontalens Proklamation ikke et Forsøg paa at samle Kræfterne, hverken i Rigsdagen eller i Befolkningen. Der gik derimod gennem Trontalens Ordlyd een tydelig Linie, den nemlig at søge at knytte det konservative Folkeparti til Ministeriet med gyldne Lænker, forsøge at byde saa megen konservativ Politik, at derigennem Regeringens Tilværelse i enhver Situation var sikret. Og disse konservative Tilbud gives over en bred Front, de gives militærpolitisk, beskatningsmæssigt og ved Tilbud om Indskrænkning af den kommunale Valgret, og hertil føjes Dumpinglovforslaget, som den højtærede Handelsminister saa fiffigt kalder Tillæg til Lov om Bestemmelser imod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse. Jeg tænker i øvrigt, denne Dumpinglov har sin særlige Mission: den skal være lige akkurat nok til at dække det ærede Medlem Hr. Pürschels toldpolitiske Nederlag sidste Sommer.

Saafernt Venstrepartiet følger Regeringen den Linie ud, der her er angivet, da tror jeg, man tør sige, det er Udtryk for, at Partiet med fuld Bevidsthed knytter Traaden i det konservative Samarbejde, der fandt Sted i Aarene 1920—1924; men maaske vil der da saa ogsaa være nogle indenfor Venstrepartiet, som vil erindre den Løn, Valget i 1924 bragte dette Samarbejde.

Skulde det vise sig, at det konservative Folkeparti og Partiet Venstre kan enes om at vandre sammen ad den der anviste Vej, saa er vort Partis Stilling deroverfor selvfølgelig klar: der er her

Tale om en Politik, der intet har til fælles med de Ideer, som det i over 20 Aar har været det radikale Venstres Opgave at arbejde for, og vi vil bekæmpe en saadan Politik. Paa samme Maade som overfor denne Politik vil vi ogsaa overfor Forslag fra anden Side tage Stilling alene efter Forslagenes Indhold, og deraf følger, at vi ligesom i Sommer vil bekæmpe den Opfattelse af Danmarks erhvervspolitiske Stilling, der ligger bagved det af Socialdemokratiet nu igen fremsatte Toldbeskyttelsesforslag.

Vi vil gerne tilbyde vort Medarbejder-skab i den kommende Samling til ethvert Arbejde, der tager Sigte paa at løse Tidens Vanskeligheder, naar det ikke direkte kommer i Strid med selve de Grundsynspunkter, hvorpaa vort Partis Opfattelse hviler. Det radikale Venstre arbejder ud fra den Opfattelse, at der i Danmark stadig vil vise sig at være betydende Kredse af Vælgere, som ikke kan give deres Tilslutning til den socialistiske Samfundsudvikling, men som staaer lige saa langt fjernet fra konservativ Tankegang og fra de tilbagegaaende Kræfter, som Efterkrigstiden har givet særlige Betingelser for at udfolde sig.

Vi ser, at overalt i Europas Lande, hvor disse konservative Kræfter faar Overtaget, resulterer det i, at Modsætningerne i Samfundet skærpes, Samfundet deles i kæmpende Lejre, med alt det Spild af Kræfter og økonomiske Værdier, som følger deraf. Herhjemme har det sidste Aar bragt os et godt Stykke frem ad den samme Vej, og det gælder maaske ogsaa herhjemme — det vil vi faa at se —, hvad vi ser Eksempler paa rundt om i de andre Lande, at først naar Modsætningerne er tørnet saa stærkt sammen i ødelæggende Kampe, at mægtige økonomiske og folkelige Værdier derigennem er tabt, først da faar tilstrækkelig mange Øjnene op for, at dette ikke er Vejen frem.

Det er ud fra det radikale Venstres Synspunkt vor Pligt ikke at blive træt af at pege paa, at Skuffelser af denne Art maa komme, hvis man følger de Veje, og at trods alt, saa er Tidens største Idé — hvor svært den end har ved at kæmpe sig igennem Krigstidens og Efterkrigstidens Forvildelser — dog Samarbejdets Idé,